BARCELONA

LA CULTURA

CONFERENCIA D'EN VALLS I TABERNER SOBRE "ELS FONAMENTS DEL DRET CATALÀ ANTIC", A L'ATENEU BARCELONES

Avui, dimarts, a les deu del vespre, tindrà efecte a l'Ateneu Barcelonès la tercera conferència del cicle organitzat per la Secció de Ciències Morals i Polítiques de la dita entitat, dissertant En Ferran Valls i Taberner sobre el tema: "Els elements fonamentals del dret català antic".

CONFERENCIA SOBRE HOMEOPATIA

Avui, dimarts, a les deu de la vetlla, a l'estatge de l'Acadèmia Mèdico-Homeopàtica de Barcelona, carrer de la Palla, núm. 8, pral., el metge homeòpata En Miquel Balari donarà la segona lliçó del curset elemental d'Homeopatia, sota l'anuncialt: "Principis fonamentals de l'Homeopatia. — a) Llei dels semblants".

L'assistència, és pública

CONFERENCIA SOBRE TEATRE

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular avui, dimarts, a les deu de la nit, donarà En Josep Torres Tribó la primera de les seves anunciades conferències sobre "Teatre"

SESSIO CIENTIFICA DEL COS FACULTATIU DELS HOSPITALS DE LA SANTA CREU I SANT PAU

El Cos Facultatiu dels Hospitals de la Santa Creu i Sant Pau celebrarà sessió científica pública el propvinent dijous, dia 9, a les set en punt de la vetlla, en la qual es discutiran les següents comunicacions:

Doctors Francesc Esquerdo i Guilera.—Resultats obtinguts per la Ràdiumteràpia en alguns casos de Leucèmia mieloide.

Doctor J. Trenchs.—Tractament de les fractures per mitjà dels embenats de guix, procediment Raventós.

Doctors Ribas i Ribas i J. M. Vilardell.—Cinc casos de transfusió de sang de l'animal a l'home.

CONFERENCIA DEL PROFESSOR LATCHAM

Demà, al local de la Federació d'Estudiants, Rivadeneyra, número 4, el jove professor xilè Ricard Latcham, que tantes simpaties ha sabut captivar-se en el poc temps que viu entre nosaltres, donarà una conferència sobre: "La doctrina de Monroe i la política dels Estats Units a l'Amèrica del Sud".

L'actualitat del tema, i la competència del conferenciant, justifica l'interès que l'anunci de la conferència ha despertat.

ELS CURSOS DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Al Centre Excursionista de Catalunya demà, dimecres, a les set de la tarda, el senyor Gonçal de Reparaz (fill) donarà una conferència sota el tema: "Com es fa una enquesta geogràfica".

En la impossibilitat d'avisar totes les entitats adherides a la Comissió de coordinació de treballs excursionistes de l'esmentat Centre, poden donar-se per invitades per mitjà d'aquesta nota.

Al mateix Centre, a dos quarts de vuit de la tarda, el professor senyor Narcís Rucabado donarà la lliçó de Geografia Física del curset d'iniciació geogràfica que té al seu càrrec.

CONFERENCIA SOBRE "L'ART I LA VIDA"

Avui, dimarts, a les deu de la vetlla, es donarà una conferència a l'Agrupació Excursionista Júpiter (Passeig del Triomf, número 50, baixos), a càrrec del poeta i publicista senyor Salvador Perarnau, el qual dissertarà sobre el suggestiu tema: "L'art i la vida".

Aquesta conferència té caràcter públic.

EL MUNICIPI

Notes oficioses de l'Alcaldia

Material per a escoles

Fins dijous que ve, dia 9 de l'actual, s'admetran proposicions en el Negociat Municipal de Cultura, per tal d'executar diverses obres de construcció i pintura a les escoles municipals i nacionals i per al subministre de material escolar amb destinació a les escoles.

Els voltants de la nova Casa de Correus

En el despatx de l'Alcaldia ha estat signada l'acta administrativa del pagament de la finca número 39, del carrer de Gignàs, la qual haurà d'ésser enderrocada per a l'eixampla de la plaça de darrera la nova Casa de Correus.

Donatiu als bombers

A l'Alcaldia s'han rebut cent pessetes per a la Germandat del Cos de Bombers, lliurades pel senyor A. Bonnin, en agraiment als bons serveis prestats per individus de l'esmentat Cos en l'incendi ocorregut el dia 10, del passat mes, als magatzems de mobles Hotel de Vendes, del carrer de Tallers, 74, bis.

Ofertes

Fins el dia 18 de l'actual, al migdia, s'admetran en el Negociat Municipal d'Obres Públiques de la Secció de Foment, plecs de proposició per a optar al concurs relatiu a les obres de construcció i col·locació de reixes en els desguassos dels patis interiors, així com formació de sifons de fàbrica de rajoles, del mercat de Sant Antoni, sota el pressupost de pessetes 14.940'20. Fins a la dita data es trobaran de manifest en l'esmentat Negociat els detalls.

Durant el termini de vuit dies s'admetran en el Negociat Municipal d'Obres Públiques de la Secció d'Eixampla notes de preu per a la provisió de diversos impresos, destinats a la dita secció i d'acord amb les dades obrants en l'esmentat Negociat.

Vocal de torn a la Junta de Museus.

Durant la present setmana, correspon exercir les funcions de vocal de torn de la Junta de Museus, al vocal de la dita Junta doctor Antoni Rubió i Lluch.

La contribució de millores als propietaris del carrer de Balmes

Pel Tribunal del Contencioso-Administratiu Provincial, ha estat admesa en ambdós efectes, l'apel·lació interposada contra la sentència de 18 de gener darrer, per la qual es declarà la incompetència de l'expressat Tribunal, per a entendre en el recurs contra l'acord relatiu a la disposició de la contribució de millores als propietaris afectats per les obres del ferrocarril.

El Tribunal Supremo haurà de resoldre ara aquesta qüestió incidental, a fi que es decideixi si l'oposició a l'esmentat arbitri municipal s'ha de tramitar per la via contenciosa o per l'administrativa.

Un revisor cau del tren i es mata, a la vora de Perpinyà

Un revisor del tren que arriba a Perpinyà a les tres i deu minuts, feia la revisió de bitllets, passant d'un vagó a l'altre per la part exterior dels cotxes, quan en una corba de la vía, i anant el comboi a tota marxa, el revisor fou llançat a la via, amb tan mala fortuna, que morí a l'acte. El tren va parar i el seu cadàver fou recollit i traslladat a Perpinyà.

L'ENSENYAMENT

LES AUTORITATS A LA UNIVERSITAT

Ahir matí visitaren la Universitat: el capità general, l'alcalde, el senyor Milà i Camps, el delegat governatiu senyor Martí i el comte de Figols, els quals, acompanyats pel rector doctor Diez, vice-rector, director de l'Institut i diversos catedràtics, anaren seguint les diverses dependències que enclou l'edifici.

Visitaren també l'Institut de Segona Ensenyança i l'Escola d'Arquitectes. Els causà mala impressió la primera d'aquestes dues institucions.

Aquesta visita ha estat feta a requeriment del rector de la Universitat.

A l'Institut foren obsequiats amb un lonx.

DELS EXAMENS UNIVERSITARIS

Dintre aquesta setmana tindran lloc els examens de batxillerat universitari de les dues seccions, i amb aquest motiu es recorda la darrera R. O. en la qual s'esmenta que no podran ésser preguntats els alumnes que tinguin aprovades assignatures segons el pla antic.

ESCOLES VACANTS EN AQUEST PRINCIPAT

Per a sollicitar abans del dia 10 del mes que som, pels quatre primers torns de l'article 75 de l'Estatut del Magisteri, s'anuncien les següents escoles vacants:

Província de Barcelona. — Escola mixta de Gargallà, Ajuntament de Montmajor, per a mestressa, 30 habitants, vacant en primer de gener darrer, per excedència.

Escola unitària de La Palma, Ajuntament de Cervelló, per a mestressa, 651 habitants, vacant en igual data que l'anterior, per defunció.

Es parla d'un segon tren de luxe entre Barcelona i Madrid

Diu un collega que podria ésser que aviat funcionés un nou exprés de luxe entre Barcelona i Madrid, el qual sortiria a les deu de la vetlla i arribaria a la mateixa hora que el de les vuit.

No pararà gaire a cap estació, i únicament portaria "sleeping-car".

EL GOVERN CIVIL

DETENCIONS

La policia ha practicat les següents detencions:

Els menors Severí García Checa, Antoni Riera Puertas, Francesc Corral Boix i Miquel Cervera Gallarda, escapats de llur casa de València, i Maximi Rafel Alvarez, Peris, reclamat per la justícia.

LA GRAN CREU DEL MERIT CIVIL

El senyor Milans del Bosch ha manifestat a la Premsa, que el Govern li ha concedit amb data del 27 del mes passat, la Gran Creu del Mèrit civil, i que no ho havia volgut dir abans, perquè hi havia la vaga, la qual, com que ara ha entrat en camí de solució, no és motiu perquè ho segueixi tenint amagat. El governador rep felicitacions.

El curs de la vaga

EL QUE DIU EL GOVERNADOR

Ahir al migdia, en rebre el governador els periodistes, manifestà que s'havia restablert la normalitat a la capital i a la província, i que solament a Mataró en alguna fàbrica on es va treballar la setmana passada, ahir s'havien declarat en vaga, però creia que avui reprendrien el treball.

Al vespre el governador va dir que el Govern mantenia en tota la seva integritat el Reial Decret de les utilitats, i que un cop normalitzat el conflicte estudiarà les peticions que se li facin i cercarà—si la troba—una solució.

UNA REUNIO A SABADELL

La Cambra de Majordoms i Contramestres de l'Art Tèxtil, de Sabadell, va reunir-se dissabte a la vetlla i va acordar, per unanimitat, reprendre el treball ahir dilluns.

L'ASSEMBLEA DEL CINEMA MUNTANYA

Diumenge va tenir lloc la reunió convocada al cinema Muntanya pels obrers de l'aigua, per a parlar de deixar córrer la vaga i reprendre el treball.

La "Hoja Oficial" d'ahir dóna compte de la reunió així:

"El presidente señor Guardiola hizo uso de la palabra, exponiendo el movimiento de estos días, conveniente dar por terminado el paro y reanudar el trabajo."

Després de fer ús de la paraula Josep Salvà, del ram de l'aigua; Manuel Pitaria, de l'art fabril, Gonçal Soler i Josep Nin, i manifestar que les gestions totes s'han portat a cap d'acord amb el contramestres de El Radium, es va acordar reprendre el treball ahir dilluns, donant per acabat l'acte.

ALLIBERAMENTS

La matinada del diumenge foren alliberats 7 contramestres i 13 obrers, detinguts els dies de la vaga. També fou alliberat Gonçal García, president de la Unió de Xofers.

El rector de Calella mor sobtadament en acabar l'Ofici

El dia de la Candelera, en acabar l'Ofici, durant el qual havia estat cantant en el cor, morí sobtadament el rector de Calella, reverend Pere Xifra, essent recollit per les persones que en aquells moments es trobaven en el temple. La nova de la seva mort s'escampà ràpidament pel poble, causant la trista impressió que és de suposar.

El cadàver fou dipositat en la mateixa casa rectoral, convertida en capella ardent, i foren en gran nombre els feligresos que hi desfilaren.

L'acte de l'enterrament constituí una gran manifestació de dol a la qual s'hi associà tota la ciutat, que ha sentit vivament el traspàs del seu rector.

Mossèn Pere Xifra exercia dignament el seu càrrec des del mes de novembre de 1924, havent-se guanyat l'estimació de tots els seus feligresos.

LA VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui. — Sant Romuald, abat i fundador dels monjos Camaldulencs; Sant Ricard, rei d'Anglaterra, i Santa Juliana, vídua.

Quaranta hores. — Església parroquial del Carme, de les vuit del matí a les sis de la tarda.

Comunió reparadora. — Església del Bonsucces.

Cort de Maria. — Nostra Dona de la Font de la Salut, a les Mínimes o al Sant Esperit.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Torn dels Dolors de Maria.

EL SANT RECER PER A SACERDOTS

Dimecres, a les cinc de la tarda, se celebrarà el sant recer setmanal per a sacerdots, a l'església de Sant Felip Neri, i dijous, a la mateixa hora, s'efectuarà al Seminari Conciliar.

ORDES MAJORS

El senyor bisbe, abans d'ahir, a la capella pública del seu palau, conferí ordes sagrades, promovent els senyors següents:

Presbiterat: reverend Fr. Armengol de Sarrià, caputxí.

Diaconat: reverend Josep Barcelona López, diocesà.

Subdiaconat: reverend Fr. Gabriel Maria Costa Dosí, cartoixà.

VISITA A LA CATEDRAL DE VICH PER A DIUMENGE VINENT DIA 12

La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat invita els seus amics a una visita collectiva a la Catedral de Vich, per tal de contemplar la seva decoració magnífica i retre honorança a la memòria del seu fundador i patriarca en el seu sepulcre. En acomplir-se els vint-i-cinc anys de la seva institució, Montserrat fou el lloc sagrat per a fer la nostra commemoració pia. Ara la visita a la Seu dels nostre màxim Doctor renovellarà el record del seu guiatge, i en la intimitat de les nostres pregàries entorn del seu sepulcre gloriós reviurem la claror montserratina d'aquella festa magna.

Hi ha un corrent misteriós que lliga i ennobleix les grans gestes espirituals. La decoració excepcional de la Catedral de Vich no és pas solament una glòria del nostre art contemporani; és també una floració pòstuma del mestratge d'aquell ungit, Orientador de la nostra cristianitat. La Seu de Vich, centre amorós de les tradicions pairals, revivint a Ripoll i en el Museu bisbal, fou per al bisbe Torres la càtedra del nostre espiritualisme actualíssim; i ara, exornada opulentament per la mà d'un artista, que el Mestre il·luminà amb la seva visió teològica, ens apar com un símbol complet de les grans eficàcies que en tots els ordres duu a la nostra cultura el seny de l'Església, conservadora i impulsadora de tot el nostre patrimoni ideal.

En portar-hi els seus amics, la Lliga Espiritual voldria donar el plaer dels ulls, contempladors d'un art magnífic, amb el goig de l'esperit que es referma en la confessió viva de la nostra tradició i en el fidel seguiment del seu Orientador i Patriarca, que ens ha ensenyat tots els camins.

Les inscripcions es fan al local social (Rivadeneyra, 4, principal), des de dos quarts de vuit a les nou del vespre, i es lliura el programa corresponent.

Ha marxat cap a Roma el reverendissim P. Lluís Tallada, superior de la Congregació de Fills de la Sagrada Família, per assumptes del seu Institut.

L'XI Exposició - Concurs de Canaricultura

Impressió

Diumenge al matí, i amb una concurrència extraordinària, donades les reduides dimensions del lloc—el viver de plantes del Parc de la Ciutadella—tingué lloc l'obertura de l'XI Exposició-Concurs Nacional de Canaricultura, organitzada, com cada any, pel benemèrit Foment de la Cria del Canari.

Haguérem d'esperar que el públic s'aclaris una mica per a poder-hi penetrar públic i fotògrafs, ja que l'assistència de les autoritats havia convocat aquests darrers en gran abundància. En uns prestatges al llarg de les vidrieres que formen les parets hi havia les gàbies, totes iguals, en fileres, gàbies modestes, perquè no enlluernessin el jurat, ja que del que es tractava era del canari i no pas de la presó. Hi havia els canaris del país, els tan renomenats canaris de Vich, la ciutat célebre també per les llonganisses, les pintures d'En Sert i els pans de pessic; canaris que, encara que siguin fets a casa, hem de dir que són els que ens agraden més, per tan polits, fins i llisos. Hi havia després els canaris holandesos, dits flautes, fets d'un grapat de plomes lligades sense ordre amb un fil, un cap com un pinyol de cirera i unes potes de cigonya (però el pinyol o pinyols millors són els que porten a la gola); i després hi havia els barrejats, entre els quals en veiérem d'entravessats de tota mena d'animal. N'hi havia un de negre magnífic i uns altres d'un color com de taronja, meravellosos. Quant a color, ens sembla que triaríem els barrejats, perquè són els que semblen més ocells de carn i plomes. De tant en tant, en mig de les plantes més o menys rares—sobretot per la quantitat—algun canari s'illusionava i hi feia una refilada; però el que hem de remarcar és la modèstia amb què les admirables bestioles ostentaven els rètols indicadors dels premis. No així els propietaris premiats, que no duien rètol, però se'ls coneixia d'una hora lluny.

En una taulela veiérem exposats els premis. Profusió de medalles i objectes d'art i particularment gàbies luxoses, present una d'elles, daurada, del governador civil. Entre els objectes d'art hi havia una figura molt ferrenya de pasta, una mena de cendrer de porcellana amb uns coloms i altres diverses joies. Al costat de la taula hi havia una gàbia model per a la cria, amb tot l'aspecte d'un xalet i totes les comoditats de la higiene moderna per a canaris.

Hoste inseparable de la llar, de la qual fins a la invasió de la ràdio havia estat l'únic productor automàtic d'harmonia (musical), el canari rebé durant tot el dia nombrosíssimes visites en les quals hi havia un predomini extraordinari de senyores i senyoretes que, o bé anaven a fer una estona de companyia a llur artista preferit, o a envejar "el groc ocell" de la veïna, que podeu estar segurs que guanyà premi.

F.

Les Lletres

Informació catalana

* *El darrer número d'Oc, de Tolosa (1 de febrer de 1928), conté un article de J. M. Ximenez-Fayos sobre la renaixença valenciana i un de Joan Morat sobre* Canta perdiu, *de J. S. Pons. A la secció "Els Llibres", J. P. Regis parla de* El dolç repòs, *de Joan Arús amb molta de simpatia i reprodueix d'aquest poeta* Sensació de febrer. *A* Informacions occitanes *aquest número d'Oc publica notes sobre l'Alvèrnia, Catalunya (amb València i Balears), Gascunya, Llenguadoc, Llemosí i Provença. A la* Revista de la Premsa *fa uns comentaris adequats sobre l'evolució provençal, sobre Lluis Roquier i sobre Honori Dambielle. A* Memento bibliogràfic *recensiona diaris i revistes d'Alvèrnia-Velai, Catalunya (amb València, Rosselló i Balears), Gascunya-Gaiena-Querci, Llemosí-Perigord i Provença-Niça-Comtat-Dalfinès. De Catalunya esmenta:* Aires de la Conca, L'Avi Munné, Cultura valenciana, Ciència, L'Eveil Catalan, Gaseta de Vilafranca, Ressorgiment, Poble Nou, Revista de Catalunya, Taula de Lletres Valencianes, La Tramuntana, Vida Lleidatana, LA PUBLICITAT *i* La Veu de Catalunya.

Adreça d'Oc per als editors que vulguin establir el canvi de llurs publicacions amb aquesta revista: Villa Peyrat, chemin de l'Espinet, Toulouse (Haute-Garonne), France.

* *A* Fiera Letteraria *(Milà, 5 de gener de 1928), Giacomo Prampolini parla, amb elogi, del darrer número semestral de* La Revista, *que dirigeix López-Picó, i fa una referència especial a la lírica catalana representada per la poetessa Anna Maria de Saavedra amb el seu poema* El cor espantadis.

* *El* Butlletí de la Societat Arqueològica, *de Palma (gener de 1928), continua la publicació dels* Dos sermons lullians inèdits, *de Costa i Llobera. Conté també notes per a la història d'Alaró i d'Artà, el* Dietari d'un ciutadà de Mallorca *(continuació), la Rúbrica de lletres comunes i altres documents d'interès històric.*

* *A* Les Nouvelles Litteraires, *A. Falgairolle publica unes notes sobre Marçal Olivar, Lluisa Denis* (Versos per a cançons), *Cristòfor de Domènec, López-Picó* (L'oci de la paraula), *comte de Güell, Lluis Capdevila* (Angel Samblancat), *Gibert-Miret, Antoni Gaudí, Salvador Perearnau* (Ritmes sentimentals), *Joan Santamaria* (Una vida en doina), *Verdaguer i les revistes* L'Amic de les Arts i Vida Lleidatana.

LA MOSICA

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA MUSICA ALADAR RACZ

Recital de cimbalum

Els Amics de la Música presentaren divendres passat als socis de l'entitat un artista extraordinari: Aladar Racz, concertista de cimbalum.

Aquest instrument, desconegut aquí, és un instrument popular a Hongria. Fins fa poc temps ha estat només, artísticament, un element de les orquestres tziganes. Avui, però, alguns artistes notables l'han portat amb èxit a les sales de concerts, i la seva revelació ha tingut un èxit ressonant. Un d'aquests artistes és Aladar Racz, que es féu escoltar en el concert esmentat.

L'instrument recorda per la seva forma els antics instruments de teclat. No té, però, teclat. Les cordes metàlliques estan al descobert i l'executant ha de percudir-les amb unes varetes que tenen un extrem recobert de llana, en proporció dosificada segons la qualitat del so que es vol produir. Les cordes estan ordenades d'una manera desconcertant. Les primeres segueixen la progressió de l'escala cromàtica. Aquesta escala s'interromp, però, a un moment donat, i l'instrumentista ha de cercar els sons saltant per damunt d'un curiós laberinte. Això i la manera de produir el sò suposen dificultats infinites, que descoratjarien el més ardit dels nostres músics. L'instrument, en canvi, dóna un rendiment compensador. Un bon executant en treu sonoritats i matisos d'una expressió exquisida. Si alguna vegada té sentit just la frase que hem vist tan prodigada —l'artista feia parlar l'instrument—, si mai podem aplicar-la amb propietat, és ara.

Aladar Racz és un artista d'un refinament i unes qualitats excepcionals. El programa que ens féu escoltar contenia nombroses composicions de caràcter popular. L'expressió intensa amb què ens les féu arribar, impressionà vivament tot l'auditori, i el seu èxit fou complet i entusiàstic.

Abans de començar la tercera part, tingué la gentilesa d'explicar sumàriament les característiques de l'instrument i de la seva tècnica. I, acabat el concert, aquesta explicació, amenitzada amb la interpretació de diverses obres, es perllonga encara bella estona, amb un pur goig de tots els que hi assistiem.

Ens plauria molt de tornar a veure aviat entre nosaltres aquest exquisit artista que ens deixa el més excellent record.

B. S.

SALA PARES

Blanca Selva i Joan Massià

Divendres passat tingué lloc a la Sala Parés la tercera sessió de la sèrie que aquest curs donen els dos eminents artistes nostres, continuació de les que tan feliçment descabdellaren els anys passats.

Aquestes sessions s'han fet ja cosa indispensable per als que segueixen a la nostra ciutat el moviment musical amb el sincer desig de fruir intensament de bona música. Sorprèn, es veritat, de no trobar-hi un auditori més nombrós, però ja hem constatat altres vegades que els qui estimen aquí la música amb amor autèntic, són en nombre ben inferior al que Barcelona podria i hauria de donar.

El darrer concert de Blanca Selva i Joan Massià no ha desdit dels presents en interès. El programa era esplèndid, triat i ordenat en forma que pa'esa una escrupolosa cura. Es un art especial de fer bons programes, i aquest art Blanca Selva el posseeix admirablement.

Els antics mestres italians i francesos hi estaven representats per Desplanes, Rameau, Couperin, Veracini, Francour Nardini, i els romàntics per Chopin i Brahms.

En les obres per a violí i piano En Massià ens féu admirar una vegada més la seva tècnica, d'una puresa i precisió inatacables — d'una "veritat", també, que avui cal cotitzar molt alta—, i les seves excepcionals qualitats d'intèrpret profund, perfecte.

Blanca Selva al piano es proposà una prova ben rigorosa, que no veurem realitzar amb èxit a molts d'artistes. En el programa figuraven la "Sisena ordre", de Couperin i dos "Nocturns" de Chopin. De Couperin a Chopin, cal remarcar-ho bé! Per a donar aquest salt perillós, sense sofrir accidents sensibles, és indispensable tenir una serenitat i un aplom prodigiosos, justificats amb altres qualitats que seria llarg de definir. De les versions dels dos mestres esmentats, que la gran artista ens oferí, no sabríem quina triar per més perfecta i acabada.

La interpretació de la "Sonata" de Brahms pels dos concertistes, fou també magistral; i els comentaris de la Selva, lúcids sempre i plens de substància, en referir-se a aquest mestre alemany que ha estat discutit sempre amb passió des de dos extrems, foren d'una impressionant justesa i d'una ponderació ben intelligent.

L'auditori, que segui amb interès sempre creixent la tasca dels dos artistes, els ovacionà tota la vetllada amb escalf i amb un gran afecte.

NOTES OFICIOSES

RECITAL D'ARPA

Diumenge, a la tarda, tingué lloc, a l'Asil de Sant Rafel, de Les Corts, un recital d'arpa a càrrec de la nena Rosa Balcells, filla del mestre compositor i director de l'Orfeó Gracienc, En Joan Balcells.

La jove artista dedicà a la comunitat i asilades un interessant programa, que executà amb una netedat i expressió ben remarcables, i hagué de repetir "Arpe Eolienne", de Godefroid, a preus de l'auditori.

Cal felicitar la notable arpista que en tan poc temps ha sabut confirmar els bons augurís que les seves primeres manifestacions ens feren fer.

ASSOCIACIO D'AMICS DE LA MUSICA

L'Associació d'Amics de la Música celebrarà avui, dimarts, el desè concert del present curs. En aquest concert es farà sentir per primera vegada a Barcelona un eminent artista del violoncel, el concertista Gregori Piatigorsky, el qual, malgrat de la seva jovenesa (nasqué a Ekaterinoslaw (Rússia) el 20 d'abril de 1903), és reputat per la crítica europea com un dels més grans artistes de la jove generació. El programa que executarà, que pot qualificar-se sense cap exageració d'extraordinari, tant per la magnitud de les obres com per la seriositat de la seva composició, serà el següent: "Sonata en *la* major", de Boccherini; "Suite en *do* major", de J. S. Bach; "Tocata", de Frescobaldi-Cassadó, i "Concert", de Schumann. Acompanyarà el violoncellista el pianista, també rus, Isaies Rensin.

Resposta al senyor Joan Llongueres

Digué el senyor Llongueres, segons la conversa transcrita per N'Angel Ferran a LA PUBLICITAT de 31 de gener proppassat, ço que segueix:

"Entre els casos de temperaments refractaris he de citar-vos-en un de curiós. Uns quants alumnes de l'Escola Blanquerna havien segurament passat anteriorment per un mestre de música que els l'havia feta odiosa (qüestió de procediment). No podien sentir-ne parlar. L'Alexandre Galí m'explicava el cas."

Així va expressar-se el senyor Llongueres al senyor Ferran.

En llegir-ho no vareig indignar-me, car no valia a pena, però si vareig quedar admirat que el senyor Llongueres hagués fet semblant manifestació, malgrat haver la posada en boca del senyor Alexandre Galí.

He esperat uns dies per veure si venia alguna rectificació de concepte: no havent, però, estat així, crec que tinc un dret i fins una obligació a rectificar el concepte molest que apareix en l'esmentada conversa, amb les següents manifestacions:

Aquestre mestre de música que havia tingut la rara virtut de fer-la odiosa a *uns quants alumnes*, no a tots, aquest mestre soc jo; el senyor Llongueres podia dir-ho sense entrebanc i anomenar-me amb totes les lletres dels meus nom i cognom. Ço que trobo que no podia dir i devia haver-se callat, són les paraules darreres, en les quals s'hi veu una insídia, o sigui afirmar que jo hagués fet que la m[illegible] fos odiosa a aquests *quants* [illegible] i menys, encara, podia ell invo[illegible] testimoni del senyor Alexandre G[illegible] car si aquest senyor vol enrahonar [illegible] àbsoluta sinceritat, haurà de confe[illegible] que quan ell entrà a fer de direc[illegible] de l'Escola Montessori, que és on [illegible] vareig actuar, si deixem de banda [illegible] alumnes de curta edat — entre [illegible] tre i sis anys — tots els altres [illegible] ven un repertori de cançons amb a[illegible] mació del tot acurada, sense ba[illegible] jar, sense cridaneria i sense m[illegible] jar les paraules. A aquesta tasca [illegible] veritable educació musical m'hi [illegible] dava, amb tot entusiasme i amb [illegible] profit, la coneguda i exquisida ca[illegible] triu Na Pilar Rufí, a la qual he [illegible] sempre agrait de debò.

Penso que, tant el senyor Galí [illegible] el senyor Llongueres, saben que jo [illegible] reig ésser cridat per la ilustre p[illegible] goga, doctora Maria Montessori, [illegible] per altra cosa sinó perquè portí[illegible] cap un estudi aprofundit del qu[illegible] com devia ésser l'educació musical [illegible] l'escola i quins mitjans i procedim[illegible] devien emprar-se per tal que aq[illegible] educació fos feta efectiva sense [illegible] deficiència.

Tant el senyor Galí com el se[illegible] Llongueres, coneixen prou bé el re[illegible] tat d'aquest estudi, car fou publicat [illegible] els volums 55, 56, 57 i 58 de "Q[illegible] derns d'Estudi" (any 1923). Allí, [illegible] hom cui ho vulgui conèixer, pot [illegible] bar-hi qual és el concepte "Educ[illegible] musical" i per tot quant hi deixo [illegible] posat, que és producte d'un llarg i [illegible] tingut estudi de la qüestió, pot de[illegible] se si la meva actuació podia donar [illegible] resultat que la música fos odiosa [illegible] sols per a aquells "uns quants [illegible] nes" que cita el senyor Llongueres.

També sap aquest senyor que so[illegible] el primer qui va pensar en donar [illegible] dicions de música als escolars [illegible] sense distinció d'edat, car a les [illegible] cions devien assistir-hi des del [illegible] petit fins el més gran. A l'Escola [illegible] donaren interessants sessions de [illegible] violí, cant, guitarra, violoncel, i, [illegible] aquestes audicions selectes, moltes [illegible] tes, en les hores de classe, jo execu[illegible] al piano obres de Bach, Beethov[illegible] Mozart, Mendelssohn, àdhuc de W[illegible] gner, per tal de conèixer quines [illegible] les impressions que els escolars [illegible] bien i quins efectes se'n derivaven. [illegible] és prou conegut del senyor Llong[illegible] res, tan conegut, que una d'aque[illegible] sessions corregué a càrrec de la [illegible] muller, qui vingué a l'Escola a di[illegible] als infants un bell enfilall de ca[illegible] acompanyant-la al piano el propi [illegible] nyor Llongueres.

Aquestes sessions musicals for[illegible] ment havien de resultar-li força [illegible] ressants, car a l'any següent era [illegible] qui va provar d'organitzar-ne al[illegible] a les Escoles de Mar, de l'Ajunt[illegible] de la nostra ciutat.

Aquests fets són coneguts de [illegible] aquells que tenien relació amb l'E[illegible] i en poden donar tota mena de det[illegible] a més del digne professorat, el [illegible] rend Higini Anglès, el doctor [illegible] Batlle, Pvre., que prengueren part [illegible] tiva en l'organització de totes a[illegible] xes sessions, i la pròpia doctora M[illegible] tessori, qui havia assistit, plena d'[illegible] rès, a algunes de les dites sessions [illegible] sicals, manifestant-se'n meravella[illegible] extraordinàriament enternida en [illegible] re el sincer entusiasme amb què [illegible] dien aquells famosos nens i nenes [illegible] manant que fossin bisades les [illegible] que més els hi havien agradat.

Així i d'aquesta mena fou la [illegible] actuació a l'Escola mentre anava [illegible] plegant-se l'estudi que m'havien [illegible] carregat.

Em sembla que en el propi [illegible] de conservació del senyor Llong[illegible] havia d'haver-hi una elemental [illegible] dència i una gran precaució a no [illegible] citar cap discussió a l'entorn del [illegible] "Educació musical", ni menys [illegible] fer cap allusió a la meva gest[illegible] l'Escola; havia de tenir acuesta [illegible] cació perquè fa més de vint anys [illegible] ell està actuant dient-nos que la "[illegible] cació musical" i, malgrat tantes [illegible] des esmerçades, no ha arribat a p[illegible] donar una simple imitació d'a[illegible] magnífica organització d'educació [illegible] sical que al Palau de la Música es[illegible] ensenyar el mestre Manel Bar[illegible] amb els nois i noies de les class[illegible] l'Ateneu d'Igualada.

La realitat evident, mirant dint[illegible] l'Escola, a què va referir-se el se[illegible] Llongueres, realitat que ningú no [illegible] drà amagar ni escamoteiar, és que [illegible] el temps que jo vareig actuar-hi, [illegible] els escolars — menys els més m[illegible] com és lògic,—solfejaven i cant[illegible] amb acurada afinació i b[illegible] veu perquè se'ls educava, se'ls co[illegible] gien deficiències, se'ls feia vocal[illegible] exercicis expressos per a ells, i [illegible] cantaven no se'ls deixava cridar, [illegible] preguntar al senyor Llongueres si [illegible] sota el seu mestratge, solfejen i c[illegible] així mateix un bon repertori de [illegible] cons que facin possible una sess[illegible] la qual la part musical pugui d[illegible] ment tenir a càrrec d'alumnes que [illegible] passin dels deu a onze anys, com [illegible] jo hi era.

JOSEP BARR[illegible]

ADVERTIMENT

Preguem a tots els nostr[illegible] comunicants que, en tr[illegible] metre'ns scits per a d[illegible] publicats, acreditin [illegible] personalitat mitjançant [illegible] segell o signatura i el [illegible] mielli de l'entitat o [illegible] tieular interessats